

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 80.

W E S R O D Ę D N I A 4. P A Ź D I E R N I K A 1797.

Z Londynu d. 15 Września.

Z pewnością że Letourneur w sposobie bardzo grzecznym komunikował urządzenie doniesienie o zaszytych w Paryżu zdarzeniach lordowi Malmesbury z dodatkiem iż zawady, które dotąd w negocyacyach zachodziły, przez to uprzatniooe zostały. Lord Malmesbury odebrał z tego powodu nowe rozkazy i instrukcyje od rządu ciągnięcia d. l y negocyacyy i ile możności ukończenia onych. Te depesze po długiej konferencyi P. Pitta z lordem Greavill zostały we wtorek wyprawione; lecz niestety nadeszła tu wczoraj smutna nowina, że obydwaj gabinetowi kuryerowie Brooks i Magistrats, w otwartych łodziach, na których z pocztowego okrętu Diana chcieli do Kale wylądować, od wałów unięści i wywroceni zostali, i z częścią depesow się zatopili! Dujłkaty tych depesow dziś dopiero przez dwóch innych kuryerow do Lill postano. Jeden maytek z powiększych tożdzi się utopił.

Ciekawi jesteśmy iakie odmiany w

negocyacyach w Lill, odwołanie terazniejszych Francuzkich kommissarzy Letourneur, Maret i Colchon i zastąpienie ich miejsca przez Treilhard, Bonniers i Darsche, sprawy. Paryzkie listy do dnia 12 zachodzące, donoszą nam o tey odmianie poselstwa. Jeden z pierwszych tutejszych domow odebrał z Paryża pod dniem 12 list, w którym względem tey odmiany tak stoi: "Treilhard jest człowiek, który się nie pozwoli lordowi Malmesbury za nos wodzić. Malmesbury musi się mu iasno i bez ogrodki tłumaczyć; bo Treilhard nie jest z tych ludzi, zeby się miał w dalekie roztrząsanie polityczne zapuszczać, chyba z by miał do tego wwr żywy rozkaz.

Przytym donoszą też Paryzkie listy, że dwr któryat wstąpił kurjera z instrukcyą do Buonaparte, iż iezeli się Cesarz względem podanych mu punktow w ośmru dniach nie namysli, zeby nieprzywacielskie kroki rozpoczął. Gdy B rthelemy z swoim kamerdynerem, który go nigdy nie odstępuje z Paryża wywieziony był, urosił

kilka żez, chociaż dotąd bardzo się stałym pokazał. W Paryżu wielu jest tego mniemania, że Carnot i Barthelemy nie byli jedney myśli: pierwszy miał swoy szczególniejszy plan, którego chciał do konać, a drugi nie chciał na środki większości dyrektoryatu zezwolić.

Hiszpański poseł margrabia del Campo został z Paryża nazad odwołany.

Lord Granville Gower nie pojechał jeszcze dotąd do Lill nazad.

Z Francuzkiewy strony żądano także na negocyacyach w Lill, żeby Anglia w zaden sposób nie uznawała Francuzkiewy pretendenta.

Nowa odmiana rzeczy w Paryżu, tak bardzo pomnożyła nadzieję prędkiego pokoju, że od poniedziałku zrana o 2 procenta papiery na banku w górę poszły. Każdy przemysła jakby na podniesieniu papierow mógł zyskać, i ta przemysłność zleceniami z Paryża popartą została. Lecz gdy wiadomość nadeszła, że Letourneur z Lill odwołanym został, zmniejszyły się wieści pokoju, i papiery znowu spadły.

Wczoraj wylądował jenerał P. Ralph Abercrombie z zachodnich Indyy z fregaty Arctus przy Portsmut, przybył do Londynu i domyslaią się że najwyższą komendę w Irlandyi odbierze. Ta fregata w miesiącu sierpniu po jedno godzinney bitwie zdobyła Francuzką korwetę od 22 armat, i Hollenderski z zachodnich Indyy ku piecki okręt, szacowany na 30,000 f. st. Zażłiwa febra, która tak długo w tamtey szczych okolicach grasowała, i Angielskim żołnierzom w St. Domingo grób zrobiła, miała cokolwiek zwolnić; ale wszystkie wojskowe działania ustały w tamtych stronach.

Król, którego powrót za 14 dni do Londynu z Weymut obiecano, i na ten koniec wszyscy mini trowie stanu powrscali do miasta ze wzioł nazad, zabawi w Kew dla odbycia zebranych się interesow 14 dni.

Sześć liniowych okrętow i 2 bombowe statki otrzymały rozkaz pomnożenia flotty admirała St. Vincent przed Kadyx. — Lord St. Vincent zaproponował admiralicyi, aby walcznemu kapitanowi Bowen, który przed Santa Cruz na Teneryffie poległ, w kościele S. Pawła pamiętnik wystawić, gdzie do tąd tylko kolomny na pamiętkę Johason i Howard stoją.

W Ameryce następujące mianowania poczyniono: W. Smith pełnomocnym ministrem przy dworze Portugalskim, Bulkeley konsulem tamże, Obrien jenerałnym konsulem w Algierze, E. Hall agentem podług 6 artykułu traktatu z Anglią, F. H. Willis konsulem w Genui, J. L. Cathcart konsulem w Trypolis, i kapitan Caton konsulem w Tunis.

Kwarter chleba znowu do 9 ½ pencow poszedł w górę; cena nie odpowiadająca dzienney płacy robotnika, który ma wielką familią do wyżywienia. Lud zaczyna narzekać. Przyczynę tej drogości przypisują ustawicznym deszczom, które przeszkodziły zbiorowi przynicy.

Margrabia Bouillé, który podług Francuzkich gazet miał bydź w Paryżu ares towany, znajduje się od dawnego czasu w Anglii; ale to syn jego bydź może, który ztąd nie dawno wyjechał.

W obozie przy Weymut na konie wielką zaraza panuje; co tydzień zdycha ich po 70 do 80.

Około Brest krąży teraz nasz komodor Duckworth z swoją eskadrą.

Podług tutejszych gazet terazniejszy dyrektor Merlin de Douay jest synem iednego rolnika. Był najprzod adwokatem przy parlamencie w Douay, potym otrzymał tytuł sekretarza królewskiego; zawsze pokazywał wiele odwagi i światła.

Nasza fregata Doris od 36 armat zabrała pod Irlandzkimi brzegami Francuzkiego korsarza Fatin od 20 armat i 140 ludzi.

Sześć Angielskich regimentow otrzymały rozkaz bycia pogotowiu do zaambarkowania się w służbę zagraniczną.

Nim się parlament zgromadzi będzie 5 nowych parow kreowanych, między którymi Karola Townshend mianują.

Od początku tej wojny zabraliśmy Francuzom 376 okrętow, a oni nam 226.

Podług wiadomości z Hiszpanii Xzę pokoju żeni się z córką Infanta Ludwika brata królewskiego.

W Torbay na stojącej tam kupieckiej flocie i wojennych okrętach wiele wicher szkody poczynił. Wiele liliowych okrętow porażyły kotwice &c.

O naturalnych bogactwach wyspy St. Domingo można sobie z następującego podania wyobrażenie uczynić. Zachodnich Indyy kupiecki dom Hallam, Esten, Dunas, Forbes i Jordan zaarędownął w równinach Larquay 2 cukrowe i kawowe plantarze, z których dochodu nie wyłożywszy ani grosza z iednego tylko zbioru 186,000 f. szt. Cztery kawowe plantarze przy Jeremie uczyniły intraty 78,000 f. szt.

Papiery stoją dziś 51 $\frac{3}{4}$ za sto.

Z Gratz d. 26. Września.

Kilka dni jeszcze cierpliwości, a nasza

nadzieja będzie dopełniowa. Ten miesiąc jeszcze, chociaż już jest tak bliski swego końca, przyniesie nam pokoy. Hrabia Kobentzel przybył z powracającym jenerałem Meerfeld do Udine dla uwieńczenia swem podpisem pokoju. — List pod d. 20 t. m. z Gorycyi pisany, mowi: " Nasz los w krotce zostanie roztrzygniony. Boiażliwi przepowiadają na nowo wojnę, że nasze woyska aż do ostatnich punktow postąpiły; ale ludzie przyzwyczajeni nie brać rzeczy powierzchownie, nie upatrują w tym postąpieniu iak prędkie obcięcie przeznaczoney nam części Weneckiego kraiu. Prawda że niektóre przygotowania są jeszcze dwoyttłomaczne; iak naprzykład jenerał Mack przybywszy tu przedwczorem z częścią jenerałnego sztabu i wielu officyerami od indzinierow, kazał wszystkie wzgorki i gory rozmierzyć i rysować. Dziś rano wyszło 250 pionierow dla założenia w różnych miejscach szzańcow i battery i 1500 chłopcow kazano do tych robot dostawić, a ci mają drugie motyki i topaty dla żołnierzy z sobą przynieść.

D 23 albo 24 ma cała kolonna i z artylleryą jenerała Terzy tu stanąć, i na ten dzień wszyscy nasi piekarze mają rozkaz wygotowania 80,000 racyy chleba. Rozchodzi się tu wieść, iż d 23 cała nasza armia ruszy i posunie się dalej. Dziś wieczor oczekujemy arcy Xcia Jozefa i iego brata Arcy Xcia Antoniego z Tryestu, który komendę nad Włoską armią odbierze. — Ci, co tylko o pokoju gadają, utrzymują że obydwu Arcy Xiążeta z stojącym tu batalionom grenadyerow uroczysty wiazd do Udine uczynią, i że tam dla dania wielkiego obiadu już Celsarskie stołowe srebra nadeszły. Inni mówią, że Buonaparte w

ogrodzie exdóży Manini wspaniały amfi-
teatr wystawić kazał, i inne wielkie przy-
gotowania robi, które zdają się kilkodnio-
we bankiety zapowiadać. Oto są wszyst-
kie pocieszające nas wiadomości.”

Z Tryestu pod d. 22 t. m. nie o przy-
byciu tam Arcy Xżąt nie mówią, ale na
to miejsce donoszą, że Arcy Xżę Palatyn
d. 17 jest spodziewany w Agram, gdzie do
19 zabawi trzymając nad insurrekcyą Kro-
acką i Sławiańską rewią. — List z Udine
pod d. 20 donosi już o podpisie pokoju iak
o pewney iakiey rzeczy. Jenerał Clarke
podług tego listu nie odiechał do Paryża,
ale się ieszcze w Udine znajduje. Hrabia
Kobentzel, donoszą w innym prywatnym
liście, spodziewany tam w krótkim czasie
i po ukończonem pokoju, hrabia Koben-
tzel iedzie do Paryża, a Clarke do Wie-
dnia iako posłowie. (Paryżkie wiado-
mości donoszą o arestowaniu jenerała
Clarke; ale to nie zdaie się bydź praw-
dą, bobyśmy się tu o tym prędzey przez
Gorycyą, albo z Udine dowiedzieli, iak z
Paryża.)

W Wenecyi zatrudniają się wciąż
przerobieniem wszystkiego na nowy spo-
sob, i tak daleko tam duch reformy wszy-
stkich ogarnał, że niedawno zatrudniano
się nad dekretem, aby doktorowie nie pi-
sali więcey recept łacińskim tylko Włos-
kim ięzykiem, i na naczaniach aptekars-
kich, aby nie używano napisow łaciń-
skich tylko Włoskich. Między innym na-
kazano także Xżom w Wenecyi, aby każ-
dey niedzieli i święta wykładali ieden ar-
tykuł republikańskiego katechizmu ludowi,
i na wszystkich rynkach mają bydź kate-
dry wystawiane, z których będą nauczali
o prawach i obowiązkach człowieka i oby-

watela. — W nocy d. 6 powstał tam wiel-
ki pożar i ugaszenie iego szczególnie woy-
sku Francuzkiemu winno to miasto. Pu-
bliczne pisma po wiele razy już o ugasze-
niu ognia przez Francuzow donosiły; oso-
bliwsza to iednak rzecz, iż ten naród,
który tak wielki polityczny ogień roznie-
cił, tyle ma zęczności do gaszenia fazy-
cznego ognia.

Żona jenerała Buonaparte znajduje się
od d. 12 września w towarzystwie 2ch
Medyolańczykow Serbelloni i Visconti w
Wenecyi. Ogląda tam wszystkię osobli-
wości i wielkie honory odbiera: koncerta,
illuminacye, bale &c. zawsze dla niey da-
wane bywają. Dnia 13 była na sefsyi
municipalności, i to zgromadzenie nie o-
puściło tak dobrej pory dla zrobienia iey
grzeczności. Powiedziano pochwałę na
Buonaparte, którą temi słowy zakończono.

*Cui laurus aeternos honores
Italico peperit triumpho.*

i dowodzono, że Buonaparte powinien się
na potym Buonaparte Włoski nazywać,
iak dawniey Scipio nazywał się Afrykańs-
ki, a w terażnieyszych czasach Potemkin
nazywał się Tauryyskim. To ostatnie
przystosowanie miało się Buonapartego
żonie podobać.

Z Paryża d. 12. Września.

Zapewniają, że minister policyi za-
niósł d. 17 fructidor pewne dowody dyrek-
toryatowi, że spisek krolewski miał na
drugi dzień wybuchnąć, i powiedział mu:
” Jeżeli natychmiast nie przedsięwzięmicie
naymocnieyszych środków, już po nas i
po rzeczypospolitey. „ Cytują listy z wszy-
stkich departamentow, w których zapowia-
dano bardzo bliską kontra rewolucyą. —

List ieden z Kalwados do reprezentanta ludu pisany; był datowany roku 5 i ostatniego rzeczypospolitey.

Dziennik *Tribun du peuple* przywodzi ieden list z Hamburga od oycy do corki obywatelki *Bequaria* pisany, w którym wyraża: "W momencie kiedy ten list odbierzeż Francya nie będzie już więcey rzeczpospolitą: trzech dyrektorow będzie powieszonych, patryoci wybici i krol okrzykniony. Dwor królewski gotuje się już do wyjazdu do Francyi. Posyłam ci *luidor* bity na nowy stępel &c. „ Ten *luidor*, o którym tu mowa, iest z twarzą *Ludwika XVIII.* i z napisem: *Ludwik XVIII.* krol *Francuzki* i *Nawarry*, a na drugiey stronie: *Ludwik XVIII.* przebaczy, gdy *Ludwik XVI.* zostanie zemszczony.

P. Marshall ieden z trzech kommissarzow *Amerykańskich*, wyznaczonych do rozpoczęcia negocyacyi między *Francją* i stanami *Ameryki* przybył do *Hollandyi*; z tamtąd zaraz się ma z *P. Pinkney*, którego rząd *Francuzki* nie przyjął za pełnomocnego ministra, do *Paryża* udać. Domyślają się że trzeci kommissarz prosto się do *Francyi* uda, ale nie będą na niego z rozpoczęciem negocyacyi czekać, *P. Marshall* ma moc, nie czekając na trzeciego kolegę traktowania z *P. Pinkney*. Zaszło tu wielkie zdarzenia popsuly cokolwiek kombinacye wysłańcow *Amerykańskich*; zdaie się, iż oni polegali na niektórych członkach ciała prawodawczego, aby naganiłi postępek dyrektoryatu względem *Ameryki*.

Z Paryża 13. Wrzesnia

Na wniosek *Jean de Bry* rada 500 zniosła kommissyą, która na propozycyą *Dunolard* i *Pastoret* dla roztrząśnienia po-

stępuku dyrektoryatu i jenerała *Buonaparte* we *Włoszech* wyznaczona była.

Na miejsce odwołanego *Hiszpańskiego* posła *margrabi del Campo* wystają dwor *Madrycki* hrabiego *Montarco*. *Hrabia Cabarrus* powrocił tu nazad z *Hollandyi*.

Paryż używa wciąż naywiększey spokojności. — *Daunou* nie przyjął sekretarstwa w wydziale zagranicznych związkow, i mówią że bywszemu reprezentantowi *Roux* dane iest.

Słychać także iż sekretarz jeneralny *Lagarde* ma złożyć swoy urząd; na iego miejsce obywatela *Guinguené* dyrektora kommissyji publiczney instrukcyi przeznaczają.

Lafondladebat bywszy członek rady starszych, ieden z naywiększych tutajszych bankierow, upraszał po zapadnieniu dekretu na wyprowadzenie, aby mu pozwolono kilka dni się zatrzymać dla ułożenia swoich interesow; ale nieprzyjęto iego proźby i zaraz z drugimi został wyprowadzony.

Rada starszych odrzuciła rezolucyą, którą pozwolano powrotu *Tulończykom*, którzy w czasie wychodu *Anglikow* uszli z tego miasta.

W południowych departamentach oddalono wiele kommandantow i jenerałow. — Według drukowaney listy utraciło ciało prawodawcze przez zniesienie elekcyi 49 departamentow 149 członkow, a dodawszy do tego 40 reprezentantow na wygnanie skazanych, uczyni 189 razem, z których rada 500 traci 135, a rada starszych 54.

Gilbert Desmoulieres został w *Neuville* we wsi nie daleko *Paryża* aresztowanym. — Jedna część na wyprowadzenie

skazanych reprezentantów ma być do Cayenne, druga do Madagascaru wywieziona.

Różne artykuły podanego od Villers skarbowego projektu zostały dekretowane. Cały plan do tego zmierza aby ułatwić wybieranie podatków na rok 6 i dwie trzecie części długu narodowego zamienić na recepty, które za dobra narodowe będą przyjmowane.

Z Medyolanu d. 7. Września.

Czytamy w gazetach naszych podaną od ambasadora Turckiego w jednym z czasów i od obywatela Sanfermo ministra Weneckiego, dyrektoryatowi wykonawczemu w Paryżu notę, względem opanowania od Austryaków Istrii i Dalmacji. Mówi w tej notce, iż ambasador daleki od wierzenia aby Cesarz Jmć krok takowy uczynić miał za pozwoleniem cichym lub też formalnym generała Buonaparte; w stałym owszem jest przeświadczeniu, iż generał ten z przykrością patrzył na czyn ten J. C. Mości jako przeciwny równie interesom Partii Ottomańskiej, jakoteż Francuzkiego narodu, aby Cesarz Jmć zastąpiwszy mocarstwo morskie spokojnie, na jego miejscu wystawił inne, które wsparłby przymierzem Anglii i Rosyi, ogromne podawałoby sposoby do zagarnienia Portów i prowincyi Europejskich. Morze czarne flotami Rosyjskimi, morze zaś białe flotami Austriackimi okryte by zostało. Albania i Bosnia nie mające fortec, najpierwsze któreby J. C. Mość, do której przyłączyłaby się koniecznie rzeczpospolita Raguska, uczynić zechciał, wystawione byłyby na napadnienie. Nakoniec Epir, Macedonia, i wszystkie inne aż po Moreę kraje temuż samemu podlegałyby nieszczęściu, a handel narodu Francuzkiego na wschodzie

ciężko by musiał, bo płody Węgierskie i Dalmackie mogłyby być dostawione i łatwiej i prędzej, nad te które szrokiem morza dostarcza.

Minister policyi wydał tu rozkaz aby wszyscy cudzoziemcy stawili się przed nim, dla oświadczenia celu bawienia tu swego, i sposobu utrzymywania siebie; wyciąga oraz zaręczenia dwóch obywateli, którzyby o prawdzie rzeczy tej zaświadczyli.

Z Paryża d. 15. Września.

Z ciągnących się dotąd negocyacji w Lille i Udine niewiele sobie tu dobrego obieciemy; zapewnią bowiem, że dyrektoryat woli raczej nową kampanią otworzyć, jak Mantuę i lewy brzeg Renu opuścić, który patrioci tamtejsi za wolny chcą ogłosić.

Nie taki czas przed d. 4 września nie byłby Sieyes, jak wiele innych reprezentantów w ciele prawodawczym, tylko na wsi spokojnie siedział. Na trzy dni przed rewolucją powrócił tu nazad dla dzielenia z swymi kolegami niebezpieczeństwa, i od tego czasu bywa zawsze w radzie 500.

Szwedzki doktor Philipson został od ministra policyi zaproszony, aby we 24 godzin opuścił Paryż.

Skazani na wyprowadzenie, są na krótkich karach do Rochefort poprowadzeni. Stronnicy ich krzyczą na to, jak przeciw największemu gwałtowi; ale na powiezenie Cochona i Carnot do Vendome nie mówią. Brottier, Villeheurnois i Duverne de Presle są w liczbie wyprowadzonych. — Dyrektor mennicy Rottier de Montolon ma domowy areszt. Domyślał się że spiskowem pieniędzy dostawiał.

Xzê Kondeusz miał się d. 3 w Lyonie znajdować, i o kilka minut tylko, co nie był złapany. Za prawdę jednak tey wieści nie można ręczyć. — Xżna Orleańska, Xżna Bourbon i Xzê Conti są do Hiszpanii wyprowadzeni. Pierwsza dla tego że ma dzieci będzie miała 100,000 liw, a oboje ostatni po 50,000 liw. na rok pensyi.

Deputowany Dupont de Nemours pod pozorem starganego zdrowia złożył reprezentacyą w radzie starszych. Kray traci w nim potziwego republikana.

Teatr Louvois został z rozkazu dyrektoryatu zamkniętym, ponieważ aktorowie tego teatru nie mogli się do tytułu obywatela przyzwyczaić, i same tylko arystokraty sztuki grywali.

Familia złapanego reprezentanta Gilbert. Desmolieres upraszała, aby mógł być do Szwajcar wyprowadzony.

Przybyły tu hrabia Cabarrus gotuje się w krotce do powrotu do Hiszpanii.

Poczta dostawiła nowej komisji nad salą list z takowem adresem: JPaou Marmontel bywшему członkowi rady starszych, i członkowi nowego zgromadzenia narodowego. — Familia Ljolais, która z Pichegru nad kontra rewolucyą pracowała, jest aresztowana.

Paryz używa wciąż największey spokojności. Przetrzęsają prawda domy, ale tylko, te które miarkują ze przechowują emigrantów lub zbiegłych. Woysko zachowuje największą karność. Czarne kolnierze rzucają między sobą potwarze przeciw dyrektoryatowi, i podają plany jak powinien być być atakowany. Wiele nowych dzienników wychodzi na mieysdu sta

rych. — Co dzień wielu ludzi z Paryża wiejeżdża, i żywność dla tego jest tańsza.

Naywiększe trzęsienie ziemi w Hiszpańskiej południowej Ameryce zaczęło się d. 4 lutego, a d. 20 lutego jeszcze się w kilku mieyscach czuć dało. Między Cuenca, Quito i Santa Fè naywiększe spuszczenia poczyniło. W 4 prowincyach Tacunja, Amsato, Riobamba i Alaosi żaden budynek się nieostał. Wyrzucająca ogień góra Macas bardzo wiele ognistej materyi wyrzuciła. Góry tak są wstrzesione, że wcale ioną mają postać, i wiele kamieni kurzu, lawy, wody &c. wyrzuciły. Goreicy nurt pochłonał miasta Capalpi, St. Andreas, Juacho, Embyis, Guanandono i wiele innych mieysc. Wzgorek Moja prawie się całkiem w wodzie rozpuścił, jakoteż Pelille i stawne z St. Jldenphonse miasto, gdzie przeszło 1000 osob zginęło. Góra Cuero spadła na wieś tego nazwiska, i ani jeden człowiek życia nieuratował. Wiele mieysc jest gorami zasypanych gdzie domy, kościoły, ludzie, słowem wszystko zarzebane zostało. Mieysce Mastro zamieniło się na siarczane jezioro. Słowem spuszczenia są niedoopisania, ale zato Ameryka dostaje nowego złota i srebra, który te szkody wynadgrodzi. Liczby zabitych niemożna dokładnie opisać, ale musi być wielka. Wiele ludzi zgłodu, drudzy z pragnienia pomierali, ponieważ wszystkie wody były zepsute i ogień wyrzucały. Góra Cuero zapadła się i miasto Riomba ze wszystkimi mieszkańcami w gruzach swoich po grzebała.

Teraz oznajmił rząd znalezioną korespondencyą Lemaitre w roku 1795. Wszy-

stkie listy były od emigrantów, lub agentów do pretendenta pisane.

W Lyonie żadnych nie było zaburzeń, ani emigrantów nie aresztowano.

Słychać tu że Letourneur ma być ministrem sprawiedliwości. Na jego miejsce obywatel Treilhard do Lill poszedł.

Jenerał Badouville wchodzący w spisek z Pichegru jest także aresztowany.

Z Genui d. 7. Września.

Od dawnego czasu takie poruszenie panowało w różnych częściach Rzeczypospolitej; ogłaszano ze akt konstytucyjny gwałci religią, rozsiewano najobrzydliwsze potwarze, a religia była hasłem domowej wojny. W Bisagno i Polcevera rozpoczęła się rewolucya. Lud powiatu Fontabana napadł zbrojnie na lud powiatu Chiavari, uwziął komisarza Rzeczypospolitej, zagarnął wszystkie władze, zniszczył wszystkie wydziały: drzewo wolności jako znak batwochwalstwa wywrócono; komunikacya z Genuą i rządem przerwana została; całą noc z 5 na 6 w b. ben bito, i oznajmiono obywatelom, iż dwie gromady gotowały się, do ich wytepienia. W tymże samym czasie stałość rządu wsparta wojskowym rozrządzeniem Cypriotów Francuzkich, poskromiła bunt w Albaro i rozpedziła insurgentów. Lecz mimo wyroku zabezpieczającego całość religii, mieszkańcy Polcevera zgromadzili się w mieście, i niektóre ważne opanowali miejsca, wykrzykując na nowo *Religia!* Dwa członki rządu, dwie osoby z municypalności i obywatel arcy biskup uformowali deputacyą dla wyprowadzenia z wątpliwości, tego obłąkanego ludu. Zabezpieczono im uszere raz całość religii

katolickiej, ugodzono się na oddanie mieśc niektórych od insurgentów zajętych i amnestyą powszechną ogłoszono. Mimo takowych od deputowanych rządu i miasta Polcevera powołności, miejsca które oddane być miały władzy publicznej, z najobrzydliwszą zdradą zatrzymane i zmocnione od buntowników zostały. Nie krzyčili więcey, religia i Bóg; ale podali najniegodziwsze żądania, i oświadczyli chęć przywrócenia dawnego rzeczy porządku. Na ow czas rozgiewany rząd, użył swej mocy, zamknięto bramy Acquasole i Arco: mała liczba wojska i partyotów pod przewodztwem jenerala Duphot wyszła na spotkanie insurgentów z początku odparta została; lecz potem uszykowawszy się i powrotny przypuściwszy atak dokonała obięcia posterunków Tenailles i Éperon. Nowa rozpoczęła się bitwa, która trwała aż do północy, insurgenci zwyciężeni i przymuszni do opuszczenia swoich stanowisk, uciekali i spokojność przywróconą została. Liczbę zabitych z jednej i drugiej strony do 1000 rachują. Ogłaszają już listę 43 szlachty uwięzionych w dniach trzech, to jest: d. 4, 5 i 6 znajdując się tam imiona pierwszych naszych familii: Opat Fiesque i jego siostrzeniec, Alexander Justiniani, Cesar Lomba Doria, Jan Chrzciel Gramadi, dwóch Spinolow, dwóch Durazzo &c. &c. i aresztują wszystkich szlachtę. Takowe są szczegóły ogłoszone od strony zwyciężającej, ale zdaje się, iż poprzednie wyroki tymczasowego rządu, i aresztowania szlachty i x-zw. które od dnia 4 przeszły, były powodem do tego zaburzenia.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 WE SRZODĘ DNIA 4. PAŹDZIERNIKA 1797.

Z Krakowa d. 29. Września.

Szkoły Przy - Głowne odprawiły publiczne otwarcie nauk tym sposobem: Rano o godzinie 9 w kościele akademickim S. Anny spiewał wotywę J.X. Dominik J.K. Markiewicz S. T. D. K. Katedr. Infl. Po południa tenże iako wymowy Profesora, na amfiteatrze gymnazyalnym w przytomności J.W. Barona von Margelik J. Ces. Kr. Ap. Mości nadwornego i pełnomocnego Gallicy zachodniej kommissarza, JW. Prezesa Fori Nob. gubernialnych konsyliarzow, osób kapituły Krak. obywatelow, urzędników Celsarskich, Magistratu i innych znaczących gości stanu duchownego i świeckiego, miał mowę w Łacińskim języku: o porządku nauk. W której, przed portretem monarchy przyozdobionym, złożywszy imieniem zgromadzenia powinszowanie Celsarszowi Jmci imieniu Jego na początku roku normalnego przypadających, odczytał listę wydrukowaną uczniow do klas wyższych posunionych. Sam zaś JW. pełnomocny kommissarz łaskawie ogłosił racy;

iz w naukach i obyczajach celującymi są. Z klasy I: Hilewski Ignacy, Dobrzyński Antoni, Mierzejewski Antoni, Nonast Józef. Z klasy II: Hiersch Karol, Męciszewski Filip, Nonast Ignacy. Z klasy III: Haller Józef, Katarbiński Andrzej. Z klasy IV: Gadomski Józef. Z klasy VI: Gutowski Józef, Kowalski Kanty, Olearski Józef.

Z Turynu d. 30. Sierpnia.

Ostatniej soboty przybył tu obywatel Magnani Bononczyk, iako pełnomocny poseł rzeczypospolitey Cysalpińskiej z Medyolanu; wczoray był Krolowi Jmć przez ministra zagranicznych związków przedstawiany, który go bardzo mile przyjął. Poseł rzeczypospolitey Francuzkiej obywatel Miot, i margrabia San Marzan powrocili także z Medyolanu nazad. Za powrotem tych ministrow złożono zaraz w przytomności Króla Jmć i królewiczow nadzwyczajną radę. Odbywane na niej interesy musiały bydz wielkiej wagi, ponieważ po ukończoney seksyi wyprawiono

zaraz kuryerow do Paryża i do Wiednia. Widać także poruszenia w naszym woysku, i słychać że 10,000 woyska ma poyść na granicę Medyolanu, a przynajmniej rozestane już są do tego rozkazy. Zamiar tego marszu jeszcze niewiadomy.

Z Frankfurtu d. 16. Września.

J nerat Ho he przed wyiazdem z tąd wzywiał rady tuteyszych doktorow względem sibi-go zdrowia swego. — Gdy wiadomość o zasłęty rewolucyi w Paryżu nadeszła, nakazali jenerałowie Francuzcy w kilku miastach oświecenie ulic.

Xzna Cumberland i bywszy Rosyviski artyll rył naywyższy szef Xiążę Zubow przybyli tu, a w tych dniach spodziewana jeszcze przyszła krolowa Szwedzka i Xzna panująca Dwomostow.

Na tuteyszym iarmarku wielu emigrantow Francuzkich mieli swoje budy, i naywięcey swojej roboty towarow w nich przedawali.

Aresztowanv Koloński burmistrz powrocil już uwololony nazad do Kolonii.

Na wdanie się Arcy Xcia Karola zakazał jenerał Hoche dalszego wycinania nad Laną i Wetterawią lasow, które Francuzi od niejakiego czasu wycinali.

Z Ulm poszło niedawno 130 minerow do Celsarskiej armii we Włoszech.

Z Kolonii donoszą, że tam od ustanowienia nowej municypalności wszystko spokojnie jest, i że względem Cysreńskiej rzeczypospolitey nic daley nie zrobiono. Z tym wszystkim potwierdza się, iż w Kolblentz drzewo wolności zaszczepiono.

Z Bruzelli d. 12. Września.

Citanki wydziałow rządowych oczekują swego złozenia. Szrodki ostre szcegulniey przeciwko ministrom religii kato-

lickiey užvte bydź mają. Mowią, że 24 godzin tylko będzie im wolno namyslać się, dla podpisania pod karą wygnania, tey sławney deklaracyi, która była nasieniem niezgody i tylu zakłuceń pomiędzy nami. Administracye szrodkowe naszych departamentow są obowiazane przestać, ministrowi policyi cały rejestr Belgow z listy emigrantow wymazanych, którzy powrocili do oycyzny, zwyżozeniem przyczyn powodniących wyrok wymazania. Dowiadujemy się, że wiele znacznych osob przybytych z Niemiec aresztowano w Leodyum. Oto znowu jesteśmy zagrożeni w burzy rewolucyney! Wszystkie woyska okolo naszego miasta, albo na brzegach Mozy rozłożone, jako też w Luxemburzkim stojące, niebawmie okolo Renu z armią Sambry i Mozy złączyć się mają. Dyzerccya trwa pomiędzy niemi, a niektórzy nieukontentowanie okazują. Oddział drugiey półbrigady, który niechciał maszerować pod pozorem, iż nie ma trzechwikow i nie odebrał płacy pod mocną eskortą do Leodyum do sądu Rady wojenney odesłanym został.

Z Medyolanu d. 9. Września.

Rząd Genueski na dniu 4 t. m. mocney doświadczył burzy. Wyłączenie szlachty i xieży od wszelkich urzędow, nową konstytucyą przepisanych, oraz poniżenie wszystkich urzędników dawnego rządu, wielkie nieukontentowanie ztobiwszy, z tego wypadło formalne powstanie. Strona arystokracka wsparta wielką liczbą mieszczan gorowała z początku, i przysła do opanowania miasta; lecz tryumf ten trwał krotko. Patryoci zgromadzili się i wsparci przez woyska Francuzkie, uderzyli na zwycięzców i po walce

bardzo krwawey, w której przeszło 1000 ludzi zginęło, dokonali odparcia swoich przeciwników, i odebrali miasto. Potym pomyślnym zdarzeniu Woyska Francuzkie obięty Genuę. Część jedna zbiegłych Piemontekich udała się do sąsiedzkiego państwa, i tam schronienie i protekcyą znalazła; z tamąd mogłaby zagrażać granicom Piemontu. Rząd Sardyński uczyniwszy w tej okoliczności przełożenie Buonapartemu, generał ten wydał natychmiast rozkaz jednemu oddziałowi woysk swoich do wędowania się tam i rozpędzenia tej kupy włóczęgów. Rozkaz ten był akuratnie dopełnionym, i granice państwa króla Sardyńskiego, jakoteż kraj cały cieszą się spokojnością stanem. Kardynał Mathei Ferrary, i Coudrochi Rawenny arcybiskupi, pisali każdy oddzielny list do dyrektoryatu Cysalpińskiego, zachęcając go do utrzymania nienaruszenia religii katolickiej w prowincyach Ferrary i Romanii, które teraz składają część Rzeczypospolitej Cysalpińskiej.

Z Floreny d. 2. Września.

Poroznienia Rzeczypospolitej Liguryjskiej z rządem naszym niezblizają się do końca. Ostatnią razą wysłano oddział dragonii na granice Rzeczypospolitej dla bronienia części ziemi, którą ta Rzeczypospolita rozumi, żeśmy iey wydarli. W tym momencie mówią, że pomiędzy naszą, a Rzeczypospolitej dragonią, przyszło do małej utarczki, w której osob kilka zabito. Wypadek ten, którego potwierdzenia oczekujemy, mogłby gorsze za sobą pociągnąć skutki, tym zaś bardziej, iż rząd nasz wydał rozkaz uzbrojenia i powstania w masie ludu jeżeliby tego potrzeba była. Piszą z Genui że dwóch Spinolow agentow w Londynie i Paryżu za zbiegłych ogłoszono, i majątek ich skonfiskowano; tenże sam wyrok spotkał Szepeana Rivarola ministra pełnomocnego w Paryżu.

D O N I E S I E N I A.

Na żądanie Węgierskiego rządu podaje się niniejszym do powszechney wiadomości, iż jeśli by się nieiaki Tobiasz Lang rodem ze wsi Beela w Królestwie Węgierskim, profesyi swej farbiarz, w ciągu roku jednego, rachując od dnia 1go lipca r. b., względem sukcesyi na niego w Węgrach spadłej zł. ryń. 450 wynoszącej, w miejscu przynależnym nienadgłosił, takowy majątek bez dalszej czynności krewnym jego wydanym zostanie. Wsze ako, gdyby ktokolwiek o życiu, lub zasłę śmierci tegoż Langiego nie zawodną wiadomość miał, niech się w tej mierze albo do ponaybliższego królestwa, lub nie poszredniyczo do tuleyszej Prześwietney zadworney kommissyi zgłosi.

Z strony C. Kr. pełnomocney zachodnio - Galicyjskiej nadworney kommissyi w Krakowie dnia 26go sierpnia 1797 roku.

Jan Pinkas.

Na zasłę od Król Węgierskiej Statthaltery żądanie, podaje się niniejszym do powszechney wiadomości, ażeby się nieiaki Jan Vüitig, syn Jana Vüitiga mieczozanina, Trenczynskiego w królestwie Węgierskim, któren się już od lat 15tu z mieysca swego urodzenia miasta Trenczyna w Węgrach oddalił, w przeciągu roku jednego, zaczawszy od dnia 1go sierpnia r. b. względem majątku oyczowego na niego spadłego, zł. ryń. 100 wynoszącego tym pewniety u Magistratu miasta Trenczyna zgłosił, ile w przeciwnym przypadku sukcesya ta siostrom jego wydana będzie.

Z strony C. Kr. nadworney pełnomocney zachodnio - Galicyjskiej kommissyi. W Krakowie dnia 26go września 1797 roku.

Jan Pinkas.

Administracya Książek Kurlandzkiego Państwa Landzkorony i Myślenie do wiadomości podaje, że młyn wietrzny o 3ch kamieniach w Lagiewinkach panstwie Myślenickim blisko Krakowa znajdujący się, dnia 14go października o godzinie 9 zrana przez publiczną licytacją na rok jeden albo i więcej lat w arendę puszezony będzie. Zyczący sobie arendować zapraszają się na dzień wyżej wzmiankowany do Lagiewnik do młyna, gdzie okondycyach arendy wiadomość powziąwszy licytować mogą. W Izdebniku dnia 30 września 1797.

Ferdinand Reuter, administrator

Z strony C. Kr. pełnomocney zadworney kommissyi Galicyi zachodniey.

Handel drzewem dozwolony jest każdemu w Krakowie.

Czyni się niniejszym każdemu w powszechności wiadomo, iż ponieważ na mocy nadwornego dyrektoryalnego dekretu de dato 31 Augusti przywilej dawny tutejszych handlarzow drzewem, czyli tak zwanych Włoczkow, któren dla Publiczności ku bardzo uciążliwemu monopolium zmierzają, skasowany jest, każdy człowiek na przyszłość wolny handel drzewem, z warunkiem zachowania miary przyrzadzony, jako wolny zarobek do życia prowadzić może.

W Krakowie dnia 9 września 1797 roku.

Antoni Luzan.

Z strony C. K. pełnomocney zadworney kommissyi Galicyi zachodniey.

Mały celny urząd w Kuskach przeniesiony jest do Krzemienia.

Ponieważ według nadwornego dyrektoryalnego dekretu de dato 1 Junia Curtis urząd celny mały w Kuskach dotąd były, w rowney własności do Krzemienia przeniesiony został; więc takowa odmiana niniejszym ku powszechney podaie się wiadomości.

W Krakowie dnia 30 sierpnia 1797 roku.

Paweł baron de Martini.

Przez Ces. Kr. szlachecki sąd Krakowski dnia 9 września 1797 pod Nrem 3761 wydany dekret mocą którego urząd komorniczy Krakowski niżej podpisany wiadomo czyni publiczności, iż suknie, pafy, bielizna, pościel, po niegdys W. Wincentym Chwalibogu zmarłym na Kazimierzu przy Krakowie w kamienicy JW. Jozefa Chwaliboga d. 9 października roku tegoż ogodzinie dzwignię z rana przez aukcją i publiczną licytacją za gotowe pieniądze sprzedane będą, na który n dniu każdemu wolna licytacją rzeczy tych dozwolona będzie. Dán w Chliwskiej Woli dnia 24 września 1797 roku.

Andrzej Rottermund, komornik ziemski Krakowski

Die Unterzeichneten von Wien hier angekommenen Klavier-Instrumentenmacher machen hiemit einen hohen Adel, und verehrungswürdigen Publikum bekannt, daß sie nicht nur alle Gattungen von Fortopiano's oder Klavierinstrumenten nach den neuesten Erfindungen, und Verbesserungen neu verfertigen; sondern auch alle schadhafte Instrumente möglichst zum Gebrauch herstellen. Höchstem sind die Unterzeichneten erbitig jedermann der es wünscht; die Stimmung, und kleine Reparaturen um den billigsten Preis, und Accord zu besorgen.

Ein bereits zum Verkauf fertiges Fortopiano von schönen Holz kündigen sie zugleich; als die erste Probe ihrer Arbeit, und geschmackt hiemit an, und empfehlen sich der gnädigen Unterstützung aller Musica und Kunstfreunde. Ihre Wohnung ist Nro. 401. in der Schlawauer Gasse. Cracau den 20. September 1797.

Peter Kohl.

Daniel Fuchs.
Instrumentenmacher.

Niżej wyrażeni Artysci Instrumentow Klawikortowych przybywszy z Wienia uwiadomiają JW. Wielmożnych i Prześwietań Publiczność, iż oni nie tylko wszelkich gatunkow Fortepiana, albo Klawikortowe Instrumenta podług naynowszych wynalazkow, i poprawiań nowo wystawiają, lecz także stare uszkodzone instrumenta do używania nazad naprawia. Oprócz tego offiarują każdemu ktoby sobie zyczył stroić i naprawić Fortopiany za pomierną ceną podług ugody swe usługi.

Stojący już do sprzedania jeden gotowy Fortopiano z drzewa pięknego dla tego wspominaiają, iż jest pierwszą próbą ich roboty i gustu, a przytym polecaia się łaskawym względom wszystkich Muzyki i pięknych sztuk Amatorów. Mieszkanie ich jest pod Nrem. 401. na ulicy Sławkowskiej. W Krakowie dnia 20. Września 1797.

Piotr Kohl.

Daniel Fuchs.

Artysci Instrumentow.